

Rjøbenhavn's = Posten.

Fjerde Aargang.
No. 176. 1830.

Torsdagen den
29. Juli.

Wolfgang Menzel.

(Sluttet, see f. No.)

Ikke mindre mærkelige ere hans Uttringer om Beskyldningen for Katholicisme, og hvad dermed staaer i Forbindelse:

„Menzels Dom over „die Stunde der Andacht“ — hedder det her — „skal tilbagevises ved den Paastand, at han er en Katholik; hans velbekjendte Dabel imod Wos, Paulus og Zschokke dermed, at han vil gjøre sig gjeldende, en nutildbuds ved aabnbare Drøftelser meget yndet Talemaade. — Menzel er ingen Katholik, han er Protestant, men en Protestant i Ordets høiere Betydning, hvem den rationelle Sanskøllottisme er ligesaa forhadet, som den svaghovdede, zelotiske Djævelsmystificisme, men der paa den anden Side, naar engang Kirken skal beherskes, heltere vil see den behersket af en aandig og geistlig Magt, hvis Styrke ligger i Menneffenes Tilboielighed og Troe, end af en verdslig Korporalstok.“

„Naar han, hvad navnlig Andagtstimerne angaaer, i dem seer en hjemmebagt Christendom, som gjør Troen ret beqvem for Menneffene, beder for dem til Vorherre, og sparer dem for al egen Tænkning og Følelse, og naar han af denne Beqvemmelighed udleder Værkets uhyre Popularitet, der, efter Mæsens Wiis, egentlig forekommer ham at tale imod Værkets høiere Værd — saa er idetmindste saa Meget klart, at denne Synsmaade deles af mange af de Vædste i Folket, og at man derfor ikke nødvendig behøver at være hierarkisk Katholik eller Mystiker. Og udøve ikke hine, med al deres Friheds- og Protestant-Strig, en Art Mand's-Inquisition, der bekrige og fordømme Enhver, som

ikke finder Behag i en enkelt Mand's Værk, hvilket Andagtstimerne jo ere?“

„Næsten det Samme gjælder ihenseende til Paulus, Wos og Zschokke. Kan og skal der gives Protestanter, hvem Alle ubetinget skulle ere og aldrig tør dable, Hellige i Protestantismens Skjød! — Da Menzel i Narau har virket flere Aar tilsammen med Zschokke, og derved lært ham nøiere at kjende, — kan der da ikke gives andre Grunde, til at sælde en anden Dom end den hidtil udbredte, end at man vil gjøre sig gjeldende? Hvad navnlig angaaer Wos og Paulus, saa levede Menzel i Heidelberg paa den Tid da den fameuse Zelotstrid om Symboliken fandt Sted. At derved begge Mænd ikke have samlet sig Humanitetens Laurbær, at den fredelige fordringsfrie Kreuzer af dem ligesom er bleven mishandlet, at der skeete Angreb paa hans selskabelige, personlige Forhold, det er vel almindelig bekjendt. Hvo der vilde sælde Dom om Menzels Sprog imod Wos maatte først læse den Forstnævntes alt for fem Aar siden udkomne lille Skrift: „Wos und die Symbolik“, og vide, at saavel Wos som Paulus ere blevne Svar skyldige paa dets Indhold. Fakta af den Art skulle idetmindste gjøre Enhver vaersom for, ikke strax at dømme om en eller anden Mening af Wolfgang Menzel, og allermindst at underlægge den et saadant ureent Motiv.“

„Jeg har“, slutter den uavngivne Forfatter, „ikke Tilladelse til at levere nogenstomhelst Meddelelse om Menzels Forhold; de vilde ellers give et Bidrag til Historien om Forsølgelser fra heitberømte Mand's Side, hvorom Mangan ikke engang vilde drømme; — jeg erindrer kun om hans betydningsfulde Uttring i No. 44 af Literatur-

bladet, "at man snart bliver gammel paa Valpladsen", hvormed han tilbageviser den ham saa ofte gjorte besynderlige Behreidelse at han er saa ung."

Conversations- og Nyheds-Post.

Theatret paa Nørrebroe.

Dette Theater aabnede i Søndags atter sine ved Rildetiden afbrudte Forestillinger. Hr. Fourcaux optraadte denne Aften for første Gang, og vandt saavel ved sin Liniedands som ved sin Esterligning af Tambourmajorens Kunststykker overordentligt Bifald. Til Slutningen gaves den oftere tilforn opførte Pantomime: "Jenny." — Tastes (Onddag) gav Selskabet sin anden Forestilling, ved hvilken Dhr. Debat og Dallot, som sædvanligt, udmærkede sig ved deres ualmindelige Færdighed i Liniedansen, ligesom ogsaa isærdeleshed den forfærdede og Hr. Mancini vandt stort Bifald for deres, med overordentlig Smidighed og Færdighed udførte gymnastiske Sveller. Denne Aften opførtes en ny Pantomime i 1 Act: "Colin protégé par l'Amor", i hvilken Dhr. Mancinis og Debats komiske Spil meest syntes at være beregnet paa Galleriet, og den ogsaa i Pantomimen forekommende Pierrots Fremstillinger kun i saare ringe Grad vidste at gjengive denne Charakters Eienommelighed. Denne Pantomime blev ei heller optaget med udeelt Bifald. Forestillingen, der kun var lidet talrigt besøgt, sluttedes med den saakaldte "gymnastiske Afmarsch fra Heiden af Bjerget Vesuv", hvori Hr. Mancini med en beundringsværdig Svælgelighed og Færdighed udførte den ævillbriske Op- og Nedstigningen af et høit opstillet Stillads, og ved Nedstigningen omgaves af et brillant Fyrværkerie. — Udenfor Theatret opføres nu en meget stor luffet Cirkus til Kunstberedning, som vil blive aabnet om 14 Dage.

Maanedskrift for Litteratur.

Anden Aargangs 7de Hefte af dette Tidsskrift har i disse Dage forladt Pressen, og indeholder Kritiker over Aschlunds Skrift "Om Verdensbygningen"; "Chronik der Universität Kiel, vom Jahr 1829"; S. F. W. Schlegel "om de gamle Danstes Retsædvaner og Autonomie", (fortsat); Lüders "Ueber die Ursachen des Stends in der niedern Volksklasse"; C. F. D. Hill "Specimen exercitii analytici &c."; A. W. Schellund "De principio integrationis." — Den i Kritiken over Hr. Aschlunds Skrift fællede Dom er: "at Forfatteren har staaet i den vildfarende Mening, at han kunde bedømme den hele nyere Astro-

nomie efter en blot historisk Kundskab om dens Indhold, uden enten at have studeret Hovedværkerne, eller engang gjort sig fortrolig med nogen god Haandbog deri." — Foruden den sædvanlige Maanedskrift over udkomne Skrifter i Danmark, er, under Overskrift: "Udvalg af svenske Litteratur", vedføjet en Fortegnelse over de i det første Halvaar 1829 udkomne svenske Originalskrifter, og erfarer man, at der fremdeles hvert Halvaar eller Fjerdingaar vil blive meddeelt en lignende "nogenlunde fuldstændig Udsigt over alle i Sverrig udkomne originale Bøger (Oversættelser derimod kun i meget saa Tilfælde, s. Ex. af danske Bøger) forsaavidt de kunne have Interesse for udenlandske, særdeles danske Læsere; eller for saavidt de kunne give disse et Begreb om den svenske Litteraturs nærværende Skikkelse."

Rauch.

Denne berømte preussiske Billedhugger, der, i Begyndelsen af M., er kommen tilbage til Berlin fra Italien, har af Keiser Nikolaus modtaget Bestilling paa et betydeligt Skulpturarbejde en runde hosse, enten en enkelt Statue eller Gruppe, for en af de offentlige Pladser i Petersborg, hvorved Valget ganske er overladt til Kunstnerens Smag. Kongen af Preussen har givet ham det Hverv at levere Ideen til et Monument for Frederik den Anden, der skal opreises paa Pladsen udenfor Universitetsbygningen ved Lindealleen; det skal være af Bronze i Form af Trajanstøtten, 114 Fod høit, med Kongens Statue paa Spidsen, og Relieffer omkring Søjlen.

Anekdoter om det Thorvaldsenske Monument i München.

Nylig — hedder det i Abendzeitung — stod en fattig gammel Kone andægtig for det Thorvaldsenske Monument over Hertugen af Leuchtenberg i Michaelskirken, og sælbte Taarer af taknemmelig Grindring ved Tanken om denne ædle Fyrstes mange velbede Handlinger. "Nu, Moer", sagde en ved Siden af hende staaende Borger, "hvad synes hun om Hertugen?" — "Af, den gode salig Hertug er truffen saa at man fulde troe, han talde" — svarede hun rørt — "men Fru Hertuginde og hendes Børn ligne slet ikke sig selv." — Den gode Kone holdt Historiens Muse for Hertuginde, og Livets og Dødens Genier for hendes Børn.

Et Bjerg paa Aktier.

For at give Omegnen ved Leipzig større Tillokkelse skal (ifølge Dresd. Abendzeit.) et Selskab have besluttet, ved Hjælp af Aktier, i Eggen ved Lindenau at anlægge et Bjerg, der skal være endnu højere end Sneckenberg.

Udgiven af A. D. Fincke. Trykt i det Poppeske Officin.

For dette Blad, som med Kongelig allernaadigt Tilladelse forsendes med Posten, saavel i Danmark som i Hertugdømmene, tegner man fra heri Staden paa Hjørnet af Adelgaden og Søthersgaden No. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle Kongelige Postkontoirer.